

NŠAL 622

BRANKO ROZMAN

(Bohinjska Bistrica 1925 – Ljubljana 2011)

2 š, 0.2 t.m

Rodil se je 31. marca 1925, gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, ob koncu vojne se je skupaj z domačimi umaknil na Koroško. Jeseni 1946 je vstopil v ljubljansko bogoslovje v Brixnu, leta 1947 se je skupaj z profesorji in sošolci preselil v Argentino. V duhovnika je bil posvečen leta 1952 v Ramos Mejii in bil do leta 1956 kaplan med slovenskimi izseljenci. V letu 1955 je dokončal doktorat: Med leti 1957 in 1965 je bil prefekt v Rožmanovem zavodu v Buenos Airesu in predavatelj pastoralne teologije. Leta 1966 je v Münchnu prevzel pastoralno skrb za Slovence in to službo opravljal do leta 1991, ko se je vrnil v Slovenijo in se upokojil. Ukvarjal se je tudi pisanjem poezije in proze ter prevajanjem, med leti 1966 in 1992 je bil urednik izseljenskega mesečnika Naša luč.

Zapuščino je NŠAL leta 2011 prejel iz Duhovniškega doma v Ljubljani, isto leto je bila tudi urejena in popisana. Medalja ob obisku Janeza Pavla II. v Kanadi leta 1984 se nahaja v muzejski zbirki, fotografije se nahajajo v fotografski zbirki.

Popis gradiva

Š. 1

- Krstni list in prevod v nemščino.
- Študentska indeksa; 1946–1955.
- Diploma; 1952.
- Mašniško posvečenje; 1952.
- Doktorska diploma, 1955.
- Podobici iz mašniškega posvečenja in nove maše; 1952.
- Dovolilnica Rdečega križa za potovanje v Argentino; 1947.
- Razni osebni dokumenti in potrdila iz Argentine; 1963–84.
- Argentinska potna lista, 1963, 2006.
- Potrdilo o stalnem bivališču v Münchnu; 1966, kopija vozniškega dovoljenja; 1966.
- Potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije, 1992.
- Osebna izkaznica, 1991.
- Imenovanja in potrdila za cerkvene službe: imenovanje za docenta pastoralne teologije na Slovenskem semenišču v Adrougu (1960), imenovanje za izseljeniškega duhovnika v Nemčiji (1966), dovoljenje za selitev v Evropo in opravljanje svetih služb (1966) imenovanje za vodjo oz. župnika slovenske katoliške misije v Münchnu (1978), spovedna sodnost (1994).
- Seminarska naloga: Sinteza nove katoliške teorije o političnem vstajanju Izraela po prerokih; 1955.
- Doktorat: Politično vstajenje Izraela po prerokih; 1955 (2 izvoda).
- Zapiski za predavanja na fakulteti.
- Pridiga B. Rozmanu ob njegovih zlatih maši; 2002.
- Ocena Rozmanove drame Roka za steno, v: Glas Slovenske kulturne akcije; 1957.
- B. Rozman: Dlan – črtica (3 str.)
- B. Rozman: Obsodili so Kristusa, tri drame, Mohorjeva družba, Celje 1998.
- Priznanje voditelja pastore za Slovence po svetu škofa Alojza Urana Branku Rozmanu za dolgoletno delovanje med Slovenci v Münchnu; 2004.
- Beležka z naslovi.
- Rodovnik družine Rozman.

Š. 2

Korespondenca.

- 1947–1955.
- 1966–1969 (med korespondenti so: Janez Zdešar, Ciril Rozman, Zdravko Reven, Ruda Jurčec, N. Jeločnik, Marjan (Adrouge), domači ...)
- 1977–82.
- 1986–1991, (med korespondenti so: Alojzij Šuštar, Stanislav Lenič, Janez Grum, Ciril Rozman, Janez Zoran itd)
- Ciril Rozman; 1990–2008.
- Zorko Simčič, 2009.
- Anica (1990–93).
- Mirko Belaj, 2009, 2010.
- Voščila škofov; 2006–2010 (Rode, Ambrožič, Uran, Stres).
- Razno, 2007–2009.